

6276.

SPRAWOZDANIE

i wnioski Prezydium stoł. król. m. Krakowa,
oraz Sekcji I., II. i III. Rady miasta

w sprawie pomnożenia i regulacji etatu urzędni-
ków i służby miejskiej Straży pożarnej.

Miejska Straż pożarna zorganizowana została projektem, zatwierdzonym przez Radę miasta w dniu 28 kwietnia 1873 r.

Według tego projektu składać się miała Straż pożarna ze 100 ludzi, a mianowicie: z 1 naczelnika, 40 pompierów, 50 pomocników i 9 woźniców.

Już w roku 1894 zajmuje się Magistrat i Sekcja ekonomiczna Rady miasta sprawą powiększenia Straży pożarnej, a nawet w grudniu tego samego roku Rada miasta wzywa Sekcję ekonomiczną, aby się zastanowiła nad potrzebą powiększenia Straży pożarnej i aby stosowne wnioski jak najrychlej przedłożyła. Po zbadaniu sprawy przedstawił Magistrat Sekcji ekonomicznej wniosek, aby uznać konieczną potrzebę powiększenia Straży pożarnej o 1 pluton i aby dalsze przygotowanie sprawy powierzyć osobnej Komisji z łona Sekcji wybranej. Wydelegowana przez Sekcję Komisja przedłożyła wnioski Sekcji ekonomicznej, która na posiedzeniu w dniu 24 listopada 1897 uchwaliła powiększenie istniejących czterech plutonów o 1 strażaka w każdym plutonie, a nadto postanowiła utworzyć 1 nowy pluton, składający się z 11 ludzi, 4 par koni, odpowiedniej liczby fernali i rekwizytów z tem nadmieniem, że nowa organizacja ma wejść w życie najpóźniej z dniem 1 stycznia 1900 roku.

Powiększenia tego jednak ze względów finansowych nie przeprowadzono i dopiero w r. 1906 uchwaliła Rada miasta

rozszerzenie etatu przez ustanowienie posad praktykantów, a to z tego powodu, gdyż 50 pomocników, którzy dawniej pełnili służbę w plutonach straży, przeniesiono do osobnego zakładu czyszczenia miasta. (Straż pożarna może korzystać obecnie z tych pomocników tylko w nocy i to zaledwie z części tych pomocników, mniej więcej około 8—10 ludzi).

W roku 1910 zniosła Rada miasta 4 posady praktykantów i utworzyła 4 posady pompierów II klasy więcej, a to z tego powodu, gdyż praktykanci nie awansując nie chcieli zaciągać się do tej ciężkiej służby.

Tak więc obecnie Straż pożarna składa się:

- z 1 naczelnika,
- 4 brandmistrzów,
- 2 sierżantów, jako telegrafistów starszych,
- 4 sierżantów,
- 8 starszych pompierów,
- 12 pompierów I klasy,
- 16 pompierów II klasy,
- 6 praktykantów,
- 12 fornali.

Oprócz tego utrzymuje Straż pożarna:

- 3 trębaczy na wieży Maryackiej,
 - 1 pompiera I klasy
 - 2 pompierów II klasy
 - 1 woźnego,
 - 1 ordynansa,
 - 1 stróża koszar.
- } jako stałą służbę w teatrze miejskim.

Z wymienionych funkcyonaryuszów nie wchodzi jednak w rachubę telegrafisci, trębacze na wieży Maryackiej, pompierzy w teatrze miejskim, oraz woźny, ordynans i stróż koszar, gdyż funkcyonaryusze ci, mając specjalne przeznaczenie, nie wyruszają do pożaru.

Straż pożarna zatem posiada dla właściwej służby pożarnej oprócz naczelnika i 4 brandmistrzów, tylko 46 funkcyonaryuszy, którzy podzieleni są na 4 oddziały.

W każdym oddziale oprócz komendanta oddziału, t. j. brandmistrza pełnią służbę: 1 sierżant, 2 starszych pompierów, 3 pompierów I klasy, 4 pompierów II klasy, oraz 1 praktykant, w pierwszym zaś i trzecim oddziale po 2 praktykantów.

Tak więc oddział pierwszy i trzeci składa się z 12 ludzi, zaś oddział drugi i czwarty z 11.

Służba oddziałów jest w ten sposób podzielona, że 2 oddziały pełnią stale służbę pożarną ostrą i są gotowe każdej

chwili do natychmiastowego wyruszenia; trzeci oddział pełni służbę wyczekującą w koszarach względnie w mieszkaniach służbowych (służba pierwszej rezerwy). Pompierzy tego oddziału (I rezerwa) mogą oddalać się tylko za specjalnem zezwoleniem na krótki przecięg czasu na obiad do swych mieszkań położonych poza koszarami Straży pożarnej. Oddział ten pełni także stale służbę bezpieczeństwa od godziny 7 wieczór do 10 względnie 11 w nocy w teatrze miejskim, a więc w tym czasie nie można liczyć na pomoc tego oddziału w razie pożaru. Czwarty oddział pełni służbę drugiej rezerwy i jest ze służby pożarnej zwolniony i używany tylko do służby nadzwyczajnej w teatrze ludowym, cyrku Edison, Kinetonie, na koncertach, balach i innych widowiskach, względnie wczas rano między godz. 6—8 do kontroli nad czynnościami czyszczenia miasta (kontrola stróżów kamienicznych przy zamiataniu chodników).

Z powyższego przedstawienia służby poszczególnych oddziałów pompierskich wynika, że pompierzy pełnią służbę wyczekującą w koszarach przez 72 godzin z rzędu, a dopiero w czwarty dzień, t. j. przez następne 24 godzin są po części w dzień względnie w nocy wolni od służby pożarnej.

Straż pożarna więc rozporządza w dzień tylko 33 względnie 34 ludźmi, zaś między g. 7-mą a 11-tą w nocy, a zatem w czasie, gdy faktycznie jest największe niebezpieczeństwo powstania pożaru, pozostaje na straźnicy zaledwie 23 pompierów.

Straż pożarna wyrusza w razie alarmu (z wyjątkiem do ognia kominowego) z trzema wozami w sile 1 brandmi-strza i 16 ludzi; tak więc pozostaje na straźnicy zaledwie 7 ludzi dla drugiego pogotowia.

Gdyby przypadkowo zaalarmowano Straż pożarną równocześnie z dwóch miejsc, co przy obecnym rozroście miasta bardzo łatwo zdarzyć się może, Straż pożarna wysłać może zaledwie 11 do 12 ludzi do każdego pożaru, nie pozostawiając jednak żadnej rezerwy na straźnicy.

Ażeby uwidocznic ilu ludzi potrzebuje Straż pożarna do przeprowadzenia akcji ratunkowej nawet przy małym pożarze, zaznacza się, że samo rozłożenie i przygotowanie węzów w celu puszczenia prądu z wodociągu zajmuje 5 ludzi, zaś do ustawienia w danym wypadku drabin lub innych przyrządów potrzebną jest znów co najmniej taka sama ilość ludzi; o ile zaś zachodzi potrzeba użycia aparatów dymowych, względnie przeprowadzenia drugiej lub trzeciej linii węzowej lub ustawienia wiel-

kiej drabiny wysuwanej, potrzebne są 2 oddziały, a więc około 23 ludzi.

Statystyka pożarna, prowadzona w ostatnich 7 latach bardzo dokładnie, wykazuje najdobitniej, że Straż pożarna wyrusza najczęściej w sile dwóch plutonów, a to z tego powodu, gdyż będąc świadomą, że raz już rozszerzonego pożaru z powodu małej ilości strażaków nie jest w stanie ugasić, nie chce i nie może dopuścić do rozszerzenia się pożaru.

Z powyższego wywodu wynika jasno, że powiększenie Straży pożarnej jest stanowczo konieczne.

Konieczność powiększenia Straży skonstatowano w ostatnich latach kilkakrotnie, w szczególności przy większych pożarach, gdzie wprawdzie nasza Straż bardzo dzielnie się spisała, jednakowoż do zlokalizowania i stłumienia pożaru była zmuszoną użyć wszystkich ludzi tak, że strażnica przez kilka godzin, a w kilku wypadkach nawet przez całą noc pozostawała bez żadnej rezerwy; w razie więc wybuchu drugiego pożaru nie mogłaby nieść natychmiastowej pomocy, a późniejsza pomoc mogła nastąpić tylko przez częściowe wycofanie ludzi z akcji ratunkowej. W takiej sytuacji znajdowała się Straż pożarna podczas pożaru magazynów kolejowych, kawiarni Drobnera, klasztoru Augustynów, fabryki celluloidu przy ul. Węglowej, fabryki oleju przy ul. Skawińskiej, szpitala Bonifratrów i kilku innych.

Również uzasadniono konieczną potrzebę powiększenia Straży pożarnej kilkakrotnie na posiedzeniach Sekcyi I, a nawet na pełnej Radzie m. Wreszcie naczelnik Straży pożarnej domagał się już w r. 1903 przy objęciu komendy nad Strażą pożarną powiększenia tej Straży, a następnie przy sposobności składania raportów i sprawozdań o większych pożarach przedstawiał wnioski, motywując konieczną potrzebę uregulowania tej kwestyi ze względu na bezpieczeństwo publiczne.

Obecnie przez wcielenie gmin podmiejskich do Krakowa, powiększyło się niebezpieczeństwo pożaru, a zarazem zdwoiła się konieczna potrzeba pomnożenia Straży pożarnej, gdyż obszar miasta powiększył się $4\frac{1}{2}$ razy, ilość domów zwiększyła się prawie o 100%, a ilość ludności wzrosła około 50%.

Sprawa powiększenia Straży pożarnej została poprzednio dokładnie uzasadnioną; potrzebę powiększenia Straży uznał Magistrat jednomyślnie, a Sekcyja ekonomiczna i Komisya budżetowa zatwierdziły podczas obrad nad budżetem na r. 1911

pokrycie wydatków wstawionych na ten cel w kwocie 17.500 K, jako pierwszą ratę na rok bieżący.

Podkreślając fakt, że projektowane podwyższenie etatu jest bardzo skromne, przedkłada Sekcja I następujący szczegółowy projekt:

I. Etat urzędników.

Straż pożarna liczy obecnie według zatwierdzonego przez Radę miasta etatu urzędników z r. 1898 — 1 naczelnika i 4 brandmistrzów, oprócz tego pełni służbę brandmistrza jeden z sierżantów, a to z tego powodu, gdyż ze względu na zwiększone od kilku lat czynności służby pożarnej, nie można rozdzielić korzystnie tej służby między 4 urzędników, gdy się uwzględni, że stale pełni 2 brandmistrzów ostrą służbę pożarną w koszarach przez 24 godzin, trzeci brandmistrz wykonuje służbę pożarną w teatrze miejskim, czwarty zaś kontrolę nad służbą nadzwyczajną w teatrze ludowym, cyrku Edison, Kinetonie, na balach, koncertach i innych widowiskach.

Tak więc niejednokrotnie zdarza się, że brandmistrze całymi tygodniami nie mają ani jednego wieczora wolnego; jeżeli się zarazem uwzględni, że jeden z brandmistrzów jest równocześnie inspektorem telegrafu pożarnego i wykonuje stale kontrolę sieci telegraficznej i telefonicznej miejskiej, która obecnie wynosi 27 km., a w najkrótszym czasie rozciągać się będzie na 50 km., oraz że najstarszy z brandmistrzów pełni od czasu do czasu czynności zastępcy naczelnika, to z pewnością uzna się konieczność powiększenia posad urzędników, tem więcej, że tak naczelnik jak i jego zastępcę powoływani są codziennie do różnych Komisyi ogniowych, oraz że wszyscy urzędnicy wykonują stałą kontrolę nad urządzeniami pożarnymi w teatrach, muzeach, fabrykach, większych składach materiałów palnych, hotelach i t. p. (kontrolę tę wykonują urzędnicy Straży podczas służby pierwszej rezerwy).

Urzędnicy Straży pożarnej pełnią co drugi dzień służbę nocną, śpiając w ubraniu, powinno się więc im przynajmniej co kilka dni dać możliwość choć kilkugodzinnego zupełnego wypoczynku, który obecnie nawet po większym pożarze jest niemożliwy, a to z powodu małej ilości tych posad.

Ze względu więc na bardzo rozszerzone czynności Straży, uznaje Sekcja I. powiększenie etatu tych urzędników o jednego brandmistrza za konieczne.

Co do etatu rang, to obecny etat urzędników Straży pożarnej składa się:

z 1 naczelnika straży w randze VIII,
 z 1 starszego brandmistrza w randze X,
 2 brandmistrzów w randze X,
 1 brandmistrza w randze XI.

Dla wyjaśnienia dodaje się, że Rada m. przy regulacyi poborów i rang służbowych w r. 1898 przyznała dla Straży pożarnej następujący etat:

Naczelnik straży, ranga VII;

4 brandmistrzów, ranga X.

Zarazem uchwaliła Rada miasta, aby naczelnik Straży pożarnej oprócz mieszkania pobierał także kwaterowe, przyznane dla rangi VII.

Wyżej wymieniony etat z r. 1898 uległ w ostatnich 12 latach następującym zmianom:

Odnosnie do posady naczelnika uchwaliła Rada m. przy rozpisywaniu konkursu na posadę naczelnika straży IX. rangę dla tego urzędnika wraz z poborami, przywiązany do tej rangi.

Uchwałą Rady m. z dnia 4 lipca 1907 otrzymał naczelnik straży rangę VIII. z dodatkiem aktywalnym, równającym się kwaterowemu rangi VIII. i dodatkiem na umundurowanie w kwocie 300 K.

Odnosnie do brandmistrzów uchwaliła Rada miejska w roku 1907 po spensjonowaniu jednego z brandmistrzów w randze X. utworzyć dla najmłodszego z brandmistrzów posadę rangi XI.

Jak poprzednio wspomniano, Rada miejska już w r. 1898 przyznała naczelnikowi straży rangę VII., gdyż uznała wielką odpowiedzialność tego urzędnika, który dniem i nocą czuwa nad bezpieczeństwem życia i mienia mieszkańców. — Naczelnik Straży pożarnej oprócz czynności czysto zawodowych, a więc przeprowadzenia akcji ratunkowej w razie pożaru lub wypadku, oraz wywieszenia korpusu straży, jest głównym referentem dla spraw ogniowych tak dla Magistratu, jak i dla Budownictwa oraz wszystkich innych urzędów i zakładów miejskich; również jest naczelnik straży kierownikiem i referentem spraw telegrafu pożarnego, którego należyte utrzymanie wymaga nie tylko specjalnych studyów, ale ciągłej, bardzo gorliwej opieki.

Ponieważ Rada miasta już w r. 1898 uchwaliła dla naczelnika rangę VII., przeto Sekcja ekonomiczna przychodzi z wnioskiem, aby przy ogólnej regulacyi i podwyższeniu rang w innych działach Magistratu ustanowić także dla Naczelnika Straży pożarnej rangę VII. z dodatkiem aktywalnym, równają-

cym się kwaterowemu tej rangi i 5-cioleciaми, przywiązany do tych poborów, oraz dodatkiem na umundurowanie w kwocie 400 K, gdyż obecny dodatek w kwocie 300 K jest niewystarczający na pokrycie wydatków na umundurowanie tego urzędnika.

Co do zmiany etatu rang urzędników Straży pożarnej, to nadmienia się, że urzędnicy ci nie posiadają wprawdzie wyższego wykształcenia, jednakowoż nabyli przez długoletnią praktykę bardzo gruntowne wykształcenie fachowe, wobec czego powinni mieć ci urzędnicy prawo awansu conajmniej do IX. rangi, tak, jak to we wszystkich urzędach pomocniczych i manipulacyjnych jest praktykowane.

Przedewszystkiem zachodziłaby potrzeba nadania dwóch rang IX., a mianowicie dla tymczasowego zastępcy naczelnika, oraz dla brandmistrza, który pełni służbę inspektora telegrafu pożarnego.

Najstarszy brandmistrz Straży pożarnej pobiera jednak już obecnie wyższą płacę aniżeli płaca rangi IX, przeto proponuje się, aby przyznać najstarszemu brandmistrzowi rangę IX z dodatkiem funkcyjnym niewliczalnym do emerytury w kwocie 600 K z tem, że przy nastąpić mającej nominacji obecnego starszego brandmistrza uwzględni się zarazem dodatek osobisty wliczalny do emerytury dla wyrównania różnicy między dotychczasową jego płacą a poborami rangi IX.

Następnie proponuje Sekeya ekonomiczna utworzenie posady inspektora w randze IX z odpowiedniami trzechleciaми, oraz dodatkiem funkcyjnym, nie wliczalnym do emerytury w kwocie 400 K. Posada ta ma być dla długiego z rzędu brandmistrza, który obecnie pobiera już płacę rangi IX, oraz dodatek funkcyjny, jako inspektor telegrafu pożarnego w kwocie 240 K.

Wprawdzie, jak już wspomniano, naczelnik Straży pożarnej jest również tego działu głównym referentem, lecz nie jest w stanie wykonywać ciągłej kontroli przy robotach koło telegrafu pożarnego, w szczególności nie może być obecnym przy każdej naprawie sieci telegrafu pożarnego i z tego powodu też postanowiono od szeregu lat, aby jeden z brandmistrzów zajmował się temi naprawami, za co przyznano mu osobne wynagrodzenie w kwocie 240 K rocznie.

Przy tej sposobności nadmienia się, że w innych miastach, posiadających telegraf pożarny, ustanowieni są do tego celu specyjalni urzędnicy z wykształceniem akademickim, w Krakowie jednak ze względów oszczędnościowych, oraz z tego powodu, że naczelnik Straży i w tym kierunku fachowo pra-

ucje, wykonuje, tę czynność jeden z brandmistrzów obok służby pożarnej, przez co zaoszczędza się 1 urzędnika, a więc około 5.000 K rocznie. Jest więc rzeczą zupełnie słuszną, aby dać możność posunięcia się z czasem do IX. rangi tym brandmistrzom, którzy się w tym fachu specjalizują i obok służby pożarnej wykonują także te czynności.

Ponieważ brandmistrze pełnią służbę nocną, jak również w celu poprawy ich bytu, proponuje się dla tych urzędników dodatek funkcyjny po 200 K rocznie, a więc w tej wysokości, w jakiej uchwaliła ten dodatek Rada m. w roku 1898 dla starszego brandmistrza, zaś dla starszego brandmistrza proponuje się podwyższenie dotychczasowego dodatku z K 200 do K 400 rocznie.

Oдноśnie do etatu służby miejskiej Straży pożarnej, to powołując się na poprzednie uzasadnienie, w którym wykazano, że oddział Straży pożarnej powinien liczyć co najmniej 16 ludzi, Sekcja ekonomiczna po dokładnem zbadaniu najkonieczniejszych potrzeb, uwzględniając zarazem znaczne powiększenie sieci telegrafu pożarnego, przychodzi z wnioskiem powiększenia liczby strażaków w każdym plutonie o pięciu.

Każdy pluton składać się ma:

- z 2 sierżantów,
- 3 starszych pompierów,
- 4 pompierów I. klasy,
- 5 pompierów II. klasy,
- 2 praktykantów,

oprócz tego powiększa się każdy pluton o 1 fernala.

Z powodu znacznego rozszerzenia sieci telegrafu pożarnego, powiększa się dotychczasowy etat o 1 sierżanta, jako telegrafistę starszego i o 2 starszych pompierów, jako telegrafistów młodszych.

Według przedstawionego wniosku powiększa się etat służby straży pożarnej o 1 sierżanta, jako telegrafistę starszego, o 4 sierżantów, 2 starszych pompierów, jako telegrafistów młodszych, 4 starszych pompierów, 4 pompierów I. klasy, 4 pompierów II. klasy, 2 praktykantów oraz 4 fernali, a więc razem o 25 funkcyjnaruszy.

Wskutek powiększenia etatu posad, daje się możność szybszego awansu dla pompierów niższych stopni, którzy do-

tychczas z powodu małej ilości tych posad przez dłuższy czas nie mogli awansować.

Załączone zestawienie na osobnych tabelach, opracowane na podstawie dat, podanych przez miejską izbę obrachunkową, wykazują w tabeli porównawczej dla obecnego i proponowanego etatu urzędników miejskiej Straży pożarnej zwiększenie kosztów rocznych o kwotę 5.044 K
zaś w tabeli porównawczej kosztów obecnego i proponowanego etatu służby Straży pożarnej m. zwiększenie kosztów o 32.570 „

przeto ogólne zwiększone koszty wynosiłyby kwotę 37.614 K

Przy tej sposobności nadmienia się, że w obliczeniu uwzględniono na mieszkania z powodu braku miejsca na strażnicy kwotę 14.880 K

przeto w przyszłości po wybudowaniu uchwalonej przez Radę miejską nowej strażnicy kosztą powiększenia etatu urzędników i służby Straży pożarnej wyniosą rocznie 22.734 K

Na podstawie powyższych wywodów Sekcja ekonomiczna przedstawia Radzie miasta następujące wnioski:

Rada miasta uchwali:

I. W miejsce dotychczasowego etatu posad urzędników i służby Straży pożarnej uchwała się następujący etat:

a) Urzędnicy Straży pożarnej:

1 naczelnik, ranga VII., z dodatkiem aktywalnym, równającym się kwaterowemu tej rangi, oraz dodatkiem na umundurowanie w kwocie 400 K.

1 starszy inspektor, ranga IX., z dodatkiem funkcyjnym niewliczalnym do emerytury w kwocie 600 K, oraz umundurowaniem w naturze,

1 inspektor, ranga IX., z dodatkiem funkcyjnym, nie wliczalnym do emerytury w kwocie 400 K i umundurowaniem w naturze,

1 starszy brandmistrz, ranga X., z dodatkiem funkcyjnym, niewliczalnym do emerytury w kwocie 400 K i umundurowaniem w naturze,

1 brandmistrz, ranga X., z dodatkiem funkcyjnym, niewliczalnym do emerytury w kwocie 200 K i umundurowaniem w naturze,

1 młodszy brandmistrz, ranga XI., z dodatkiem funkcyjnym, niewliczalnym do emerytury w kwocie 200 K i umundurowaniem w naturze.

Naczelnikowi, inspektorom oraz brandmistrzom przyznaje się płace zasadnicze, jak wszystkim urzędnikom Magistratu, oraz przywiązane do odnośnych rang prawo do pięcioleci względnie trzechleci.

Urzednicy Straży otrzymują w myśl uchwały Rady miasta mieszkanie w naturze.

b) Służba Straży pożarnej.

3 sierżantów, jako telegrafistów starszych,
8 sierżantów,
2 starszych pompierów, jako telegrafistów młodszych,
12 starszych pompierów,
16 pompierów I. klasy,
20 pompierów II. klasy,
8 praktykantów.

Oprócz tego:

3 starszych pompierów, jako trębaczy na wieży Maryackiej,
1 pompier I. klasy,) do pełnienia stałej służby pożarnej
2 pompierów II klasy,) w teatrze miejskim
1 woźny,
1 ordynans,
1 stróż koszar,
16 fernali.

II. Wszelkie dotychczasowe postanowienia co do poborów urzędników i służby m. Straży pożarnej, o ile nie zostały zmienione niniejszą uchwałą pozostają nadal w mocy.

III. Na pokrycie zwiększonych wydatków, spowodowanych powyższą regulacją, wstawić należy do budżetu m. na rok 1911 sumę 17.500 K, jako 1 ratę na rok bieżący.

Z uwagi, że pompierzy mający rodziny nie otrzymują dotychczas mieszkań w naturze z powodu braku pomieszczenia na strażnicy, przedstawiam z upoważnienia Sekcyi ekonomicznej oprócz powyższych wniosków następującą rezolucję:

Rada miasta poleca Magistratowi, aby jak najrychlej przystąpił do budowy budynku mieszkal-

negó obok strażnicy pożarnej, w którymby można pomieścić mieszkania dla wszystkich funkcyjonaryuszy Straży pożarnej. Do czasu wybudowania tego budynku przyznaje Rada m. dla 20 najstarszych pompierów mających rodziny po 360 K rocznie na mieszkanie.

Kraków, dnia 1 marca 1911 r.

Wiktor Suski
radca miejski.

ZESTAWIENIE

porównawcze obecnego i proponowanego

etatu urzędników miejskiej straży pożarnej.

Tabela 1.

Etat obecny:

Charakter służbowy	Ranga	Płaca	Kwaterowe	Dodatek			Trzechlecia	U W A G A
				akty- walny	funk- cyjny	na umun- dur.		
Naczelnik	VIII.	3.600	mieszkanie in natura	1.104	—	300	—	
Starszy brandmistrz	X.	2.400	„	—	—	in natura	600	Pełni służbę zastępcy naczelnika
Brandmistrz	X.	2.200	„	—	240	„	600	Pełni służbę inspektora telegrafu pożarnego
Brandmistrz	X.	2.200	„	—	—	„	—	
Młodszy brandm.	XI.	1.600	„	—	—	„	—	
Suma		12.000		1.104	240	300	1.200	

Koszt proponowanego etatu wynosi . . . K 19.888
 Koszt dotychczasowego etatu wynosi . . . „ 14.844
 Zwiększy się przeto koszt rocznie o . . . K 5.044

Etat proponowany:

Charakter służbowy	Ranga	Płaca	Kwaterowe	Dodatek				U W A G A
				akty- walny	funk- cyjny	oso- bisty	na umun- dur.	
Naczelnik	VII.	4.800	mieszkanie in natura	1.288	—	—	400	
Starszy inspektor	IX.	2.800	„	—	600	—	in natura	
Inspektor	IX.	2.800	„	—	400	—	„	
Starszy brandmistrz	X.	2.200	„	—	400	—	„	
Brandmistrz	X.	2.200	„	—	200	—	„	
Młodszy brandm.	XI.	1.600	„	—	200	—	„	
Suma		16.400		1.288	1.600	—	400	

Z miejskiej Izby obrachunkowej

Kraków, dnia 24 stycznia 1911 r.

Krzyżanowski m. p.

ZESTAWIENIE

porównawcze kosztów obecnego etatu i propo-

nowanego służby miejskiej Straży pożarnej.

Etat obecny:

Etat proponowany:

Łość posad	Charakter służbowy	Płaca	Razem płace wynoszą	Kwaterowe	3-ch lecia	Umundurowanie
2	sierżantów jako telegraf. starszych	1.320	2.640	960	280	w naturze
4	sierżantów	1.320	5.280	480*)	280	"
8	starszych pompierów	1.110	8.880	wspólne mieszkanie w koszarach	980	"
12	pompierów I. klasy	900	10.800	"	1.050	"
16	pompierów II. klasy	760	12.160	"	630	"
6	praktykantów	690	4.140	"	—	"
3	trębaczy na wieży	1.110	3.330	"	520	"
1	pompier I. klasy w teatrze	900	900	"	—	"
2	pompierów II. klasy w teatrze . .	760	1.520	"	—	"
1	woźny	760	760	w naturze	—	"
1	ordynans	760	760	wspólne	—	"
1	stróż koszar	760	760	wspólne	—	"
12	fornali	760	9.120	2.880	2.240	"
69	Suma	—	61.050	4.320	5.980	—

*) Z 4-ch sierżantów, 3-ch otrzymuje mieszkanie w naturze.

Koszt proponowanego etatu wynosi K 96.720

Proponow. dodatek na mieszk. dla 20 pompier. à K 360 roczn. „ 7.200

Razem K 103.920

Koszt dotychczasowego etatu wynosi K 71.350

Przeto wydatek roczny zwiększy się o K 32.570

Kraków, dnia 24. stycznia 1911 r.

Łość posad	Charakter służbowy	Płaca	Kwaterowe	3-ch lecia	Umundurowanie	Łość proponow. posad	Łość posad zwiększa się o :
3	sierżantów jako telegr. starsz.	3.960	1.440	280	w naturze	3	1
8	sierżantów	10.560	2.400*)	210	"	8	4
2	star. pompier. jako telegr. młod.	2.220	wspólne mieszkanie w koszarach	—	"	2	2
12	starszych pompierów	13.200	"	280	"	12	4
16	pompierów I. klasy	14.400	"	280	"	16	4
20	pompierów II. klasy	15.200	"	280	"	20	4
8	praktykantów	5.220	"	—	"	8	2
3	trębaczy na wieży	3.330	"	520	"	3	—
1	pompier I. klasy w teatrze	900	"	—	"	1	—
2	pompierów II. klasy w teatrze . .	1.520	"	—	"	2	—
1	woźny	760	w naturze	—	"	1	—
1	ordynans	760	wspólne	—	"	1	—
1	stróż koszar	760	"	—	"	1	—
16	fornali	12.160	3.840	2.240	"	16	4
	Suma	84.950	7.680	4.090	—	94	25

*) Z 8-miu sierżantów, 3-ch otrzymuje mieszkanie w naturze.

Uwaga! Proponowane płace wynoszą K 89.040 kwaterowe K 14.880

Dotychczasowe płace wynoszą „ 67.030 „ „ 4.320

Różnica przeto wynosi K 22.010 kwaterowe K 10.560

Z miejskiej Izby obrachunkowej.

Krzyżanowski m. p.

